

KECSKEMÉTI LAPOK

ELŐFIZETÉSI DIJ:

Egész évre 5 frt — kr. Negyedévre 1 frt 50 kr.
Félévre . . . 2 „ 50 „ Egy szám ára 12 kr.

Előfizetni az év folytán minden hónap elején lehet.

POLITIKAI ÉS TÁRSADALMI HETILAP

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP

SZERKESZTŐ LAKIK: HALASI-ÚTCA, 17. SZ.

KIADÓ-HIVATAL: BUDAI-ÚTCA, 184. SZ.

HIRDETÉSI DIJ:

4 hasábos petit sor 5 kr., többszöri vagy terjedelmes hirdetéseknel árleengedés adatik.

Bélyegdíj minden beiktatásért 30 kr.

Társadalmi tükrök.

Ha valaki államtani buvárlatai közt példát keresne a polgári társadalom fogalmára, óhajtván se találhatna megfelelőbbet annál, mint milyennek a helybeli társadalom előttünk feltűnik. Nélkülözve minden születési arisztokráciát, mely magas állásánál fogva gyakran hivatás nélkül is befolyását gyakorolja és fejlődése feltételeit tisztán az emberimunka erőben bírva, társadalmunk minden rétegét a népies szellem hatja át. Veszülteket, érdemnélküli tekintély, alapos szellemi képzettség híjjával rang, munka nélkül jólét és önálló egyéni működés nélkül elismerés — nálunk nem létezik.

Mi nem örököltünk autoritást, hivatalt, vagyont, amink van a miénk, magunk keressük, magunk dolgozunk meg érte. Akár csak az amerikai polgári társaságokban, senki se boldogulhat nálunk ősei érdemeinek alapján, és boldogulhat mindenki, a ki dolgozni akar és dolgozni tud. Self made man, mondja az amerikai arra, a ki a saját erejéből küzd fel magát polgártársai körében a köztisztviselés részesülő állásra, melyet maga vívott ki személyének, és melyet utódai csak úgy tarthatnak meg továbbra, ha nemes példaként követve az elődöt, a munka nemesítő követésében arra érdemesekké válnak.

És minthogy igyekeztünk, becsületes törekvésünk és verejtékes munkánk sikerét látjuk, annál becsebb előttünk a haladás, annál tiszteletreméltóbb az előrejutás, mely irigységet nem, csak a haladnivaló versenyét kelti fel nyomában. Ezen verseny, a nemes küzdelem képezi aztán rugóját a mi társadalmunk természetes fejlődésének, és óv meg bennünket a merev kaszttrendszer, a megjegezesedett társadalmi formák kinövéséről, és attól, hogy az egyéni tehetség és erő, melyet tisztán az önbuzgalom aczélóz és fejleszt, egy gondviselési intézkedéssel bármely hatalom könyöradományával bátran meg ne mérközhessék.

Az ilyen társadalom, melynek zömét a közpolgárság képezi, mely mindent munkája által nyer, és azért a közvagyon is közös munkára vezet vissza, vagy legalább annak csorbitatlan megőrzését azon szellemnek véli köszönhetni, mely nem engedi, hogy a saját egyéni keresményén túl a közvagyonra számot tartson — az ilyen társadalom tagjai között megosztva tünteti fel a polgári kötelességeket, jogokat és közösen viseli a felelősséget az egész közület érdekeinek előmozdításáért. A mi társadalmunkban — mint minden polgári társadalomban — ennélfogva nagyobb az érdekelttség a nép között is a közügyek intézése iránt, és nincs oly csekélynek látszó intézkedés, mely lakosságunk minden rétegének figyelmét magára ne vonná. Mi természetesebb tehát a mi viszonyaink között annál, hogy a nép a város ügyei körül folytonosan tájékozva legyen, hogy jó indulatú értelmes felvilágosítást nyerjen, mely megakadályozza őt attól, hogy félreértések, álhít és hamis ítélet gyökerezzenek meg körében.

A nép tévHITE senki előtt nem lehet közönyös. És mégis azt tapasztaljuk, hogy népünk sok tekintetben nélkülözi a helyes információt, és sok fontos közérdek felől teljesen hamis felfogást tanúsít.

Intelligentiánk jobban, mint ez megengedhető volna, elhanyagolja a népet. Akkor keressük fel, akkor állunk vele szóba, ha már épen ki nem kerülhetjük, választások idején, mikor szavazatára van szükség. Egyébkor — azt tartjuk — a paraszt társalkodjék a maga formájával, nekünk derogál vele szóba is állani. Az így elhanyagolt magára hagyott nép aztán kovács- és bognárműhelyekben, malom alatt, verőfényes útczasarkokon valóságos areopagot tart. Hamis feltevésekből indul, hamis következtetésekre jut és egyszer csak azt vesszük észre, hogy a népet és értelmiségünket egy hatalmas árok választja el, melyet betemetni, vagy csak áthidalni is, gond — sőt úgy fordulhat lehetetlenség lesz. Pedig a mi népünk oly szívesen hallgat az értelmesen, a jó akarattal hozzáintézett felvilágosításokra, és bizonynyal nem volnánk annyira roszzszul, ha őt el nem hanyagolnánk.

A hajdani tizedgyűlések sokat segítettek ezen a dolgon. Mennyi közügyet jobban, simábban lehetett előkészíteni, elintézni, mennyivel könnyebb volt a fenálló intézményeket magyarázni, midőn a nép előjáróitól, vezetőitől tizedgyűléseken megérthető, a mi készség, történiük, vagy létezik!

A tizedgyűlések ideje lejárt. Csonka parlamentekre ma már szükség nincs, de a szellem, mely azokat áthatotta, a kölcsönös jó egyetértés, az értelmiség és a nép között való bizalmas hangulat, ezeknek összeműködése ma is valódi kriteriumát képezi biztos haladásunknak.

Politikai szemle.

Skobelev tábornok hirhadt toasztja foglalkoztatja még mindig a politikai világot, de szerencsére egész más irányban, mint a minőben azt kezdetben fogadták. Ugy látszik, hogy kezdik most már az egész eseményt a maga valódi értékére redukálni, s belátják, hogy egy toasztnak, még ha egy tábornok mondja is azt, nem lehet oly mélyreható politikai jelentőséget tulajdonítani. Ehez járult, hogy Skobelev párisi útja, és onnan Ausztria-Magyarország és Németország szórt pansláv izgatásai igen éles és számonkérő kifakadásokra ragadták kivált a berlini lapokat, míg másrészt az orosz lapok annak elsimításán igyekeznek, s Oroszország békés politikáját hangoztatják. Mondjuk, hogy külföldben a híres tábornok maga is úgy nyilatkozott volna saját beszédéről, hogy Oroszországban már annyi a baj, miszerint azt csakis egy külföldi képes elhárítani. Legújabb hír pedig az, hogy a czár Skobelevet hazahívatta, ez idő szerint azonban a tábornok berlini hírek szerint Londonban időzik.

Az országgyűlés egy kis változás kedvéért most a boszniai katonaság költségeinek megszavazásával foglalkozik. Természetesen ez kedvező alkalom ismét a dörgedelmes szónoklatok elzengedezésére, a miben nincs is hiányosság, s kivált Csanády Sándor ezúttal is mint mindig az elnök gyakori rendreutastásai között mondta el anathémáit Tisza Kálmán és az uszályhordozó többség felett. A nagy többség azonban a mérsékelt ellenzékkel együtt előreláthatólag, bár különböző okból, meg fogja azt szavazni.

A lázadás színhelyéről érkezett tudósítások mind jobban megerősítik, hogy csapatainknak valódi rablóbandákkal van dolguk, me-

lyek támadólag csak ott mernek föllépni, a hol túlyomó erejüket érzik s rögtöni támadástól nem tarthatnak, mint például postakocsik kirablásánál stb. Ujabb jelenség az, hogy a mohamedán fölkelők kezdenek mindinkább visszavonulni, kiket nagyrészt csakis a megelőző fenyegetés birt a mozgalmi részvételre.

Városi közgyűlés.

Febr. 21.

Elnök: Lesztár Péter, jegyzők: Hornyik János, Bagi László, Szalkay Gerő; bizottsági tagok szép számmal.

Kévéssel 9 óra után elnök polgármester úr a gyűlést megnyitván, bemutatta havi jelentését, mely felolvastatott; belőle a következő számszerű adatokat kiemelendőknek tartjuk:

Az ügyforgalomra nézve; 1881. év végén hátralék volt 745 ügydarab, f. é. január havában ezekhez érkezett 1440, összesen 2185. Elintéztetett 1849, — hátralék maradt 736. Elnöki iktatóba érkezett 9 darab, mely mindannyi elintéztetett.

A pénztárak forgalma: A főpénztár múlt évi december 31-ikén 9224 frt. 86 krt. mutatott ki pénztármaradványképen, — januárban bevett 58,532 frt. 63 krt., — kiadott 63,277 frt. 60 krt., és így január 31-ikén 4579 frt. 89 kr. pénztármaradvánnyal zárattott le; —

az adópénztárba ez évi január hónapban 5692 frt. 97 1/2 kr. vétetett be a bugaczmónostori adóközség adajával együtt.

A polgári kórházban ápolatott 20 férfi, 19 nő; —

a szegényházban 57 férfi, 38 nő, kívül élelmezett 18 férfi és 25 nő.

A közbiztonságot illetőleg a r.-kapitány jelentése szerint, az elmúlt január hónapban a személybiztonság nem volt megtámadva; a vagyonbiztonság egy lopási eset által zavartatott; régibb lopási esetek fedeztetek fel a rendőrség részéről, a mikor nemesak a tettesek kerültek kézre, hanem az ellopott értékes tárgyak is. A tettesek átszolgáltatták a büntető igazság kezébe.

A polgármesteri hivatalos jelentés ezekhez képest semmi olyat nem tartalmazván, mi a közgyűlés külön intézkedését hivatna volna ki, — tudomásul vétetett.

Se interpelláció, se indítvány nem tétetvén, a közgyűlés napi rendre tért, s a tárgyalás alá vett köz- és magánügyek között különös felemlítést érdemel a katonai lakatny építtetése iránt a város közönségéhez intézett honvédelmi miniszteri rendelet, melyben a város közönsége értesítettik: hogy a kaszárnya-építés útjában a miniszterium részéről sincs már semmi akadály, egyúttal közli a tervezeten általa kívánt változtatásokat, hogy a város azt a részletes tervek készítésénél figyelembe vegye. A közgyűlés örvendetes tudomásul veszi a miniszterium értesítését, s elrendeli, hogy a részletes tervek pályázat útján készíttessenek el, mire nézve a városi tanácsot utasítja. Ez ügy tárgyalása alkalmával érdekes vita fejlődött ki, melyre L. K. bizottsági tag azon felszólalása adott okot, hogy a város ne nyilvános pályázat útján szerezzék be a kívánt részletes terveket, hanem, minthogy szervezési szabályaink tanúsága szerint építész-mérnöki hivatalunk van, a terveket ez készítse el hivatalból, — így aztán néhány ezer forint meg lesz kímélve. E felszólalás okot adott többeknek a szólsárra, s polgármester és K. J. bizottsági tag úrnak felszólalása után, — miközben megmagyarázták, hogy az építész-mérnöki hivatal nem azért van, hogy tervek készítésével ölje az időt, hanem azért, hogy a város közönsége részéről legyen kéznél mindenkor egy szakértő, kivel a köz- és magánépítkezések felügyeltessenek és ellenőriztessenek, — L. K. úr indítványa mellőztetett.

Érdekes ügy volt tárgyánál fogva az aradi polgármesternek városunk polgármesteréhez intézett azon megkeresése, melyben Arad város polgármestere kéri, hogy az aradi 13 vértanú emlékszoberának költségei fedezésére a törvényhatósági bizottsági közgyűlés maga-magát adóztassa meg és pedig fejenként 1-1 forint erejéig. A polgármester, ki ez ügyet közérdekeltségű és általános nemzeti voltánál fogva

hozta közgyűlés elé, felkérte, hogy a forintos nyugtákat a közgyűlés minden egyes tagjához a megváltás érdekében szerkesztett felhívás kíséretében küldje meg.

A város által eszközöndő téglaégetésre szolgáló körkemence felállítására céljából kiküldött bizottság jelentése is egyik érdekes momentumra volt a közgyűlésnek, mely bizottsági jelentés a városi tanácsnak vonatkozó határozatával együtt elfogadtattott s a kivitel a tanácsra bízott, oly megszorítással azonban, hogy még egyszer a kivitel előtt megalapodásait közgyűlés elé terjesztetni köteles.

Az erdőmérnöki állomás betöltésére azon intézkedés tétetett, hogy az pályázat útján fog f. é. ápril hóban betöltetni; a megválasztandó szakírfú, kinek díjazása, habár más czim alatt, marad a régi, — 2 évi próba-idő eltelte után erősítetik meg állandó — tehát választás alá többé nem eső hivatalában.

Volt még egy kiválóan érdekes tárgya ezen közgyűlésnek, — a Lichtner-féle folyamodvány. Lichtner Ferencz úr ugyanis éveken át birlalt telepéről a háztulajdonos által kizorított, azért folyamodott a város közönségéhez, hogy épületfakereskedési települ adja át neki a nagy-kőrösi kapubeli azon üres telket, mely a kőrösi országútnak bal, vagyis város felőli oldalán fekszik, s alant fekvő sűppedékes talajánál fogva semmire nem használható, legfőkébb ha nyáron valamely komédiás vagy lovastársaság út rajta tanyát s ekkor hoz 10—20 frt. jövedelmet. Ezen telket Lichtner F. alkalmas magasságra saját költségén feltölteni ígérkezik, a mellett az egész terület parkirosítását, bekerítését és a telep városfelől eső részének tűzfalal oltalmazását, a telepen egy állandó éjjeli őrnök és egy alkalmas nagy fecskendőnek tartását, s egy bővízü kút építését ajánlja stb. Egy bizottság lett kiküldve a helyszínére, mely minden körülményt számbavéve indokolt jelentésben ajánlja a felkért teleknek említett célra átengedését. A bizottság jelentése különvéleményt is tartalmazott, a mint ezt egyik tagja B. L. úr kívánta s a különvélemény különösen tűzbiztonsági tekintetből nem találta a telket átengedhetőnek — azon kijelentéssel azonban, hogy ha a közgyűlés a telket mégis átengedné, a bizottság által javallott kikötésekhez 6 is csatlakozik.

Pátkai József bizottsági tag azon kívül, — ki senkinek, még „az Istennek sem“ (ipsissima verba) akarja azt a telket átengedni, — a kérvény ellen senki sem szólt, mellette azonban többen szálltak síkra, annál fogva polgármester úr végzésileg kimondta, hogy a felkért telek folyamodónak 10 évre, a beruházásokhoz arányos árban mely később fog megállapítani, — átengedtetik, egyúttal a szomszéd telepek tulajdonosa H. G. telkének a város felőli oldalán épen olyan tűzfal köteles huzatni, minőt L. F. ajánlott s a közgyűlés elfogadott.

Ebből látható, hogy ez ügy végleg eldöntve nincs, mert habár elvileg elfogadta is a közgyűlés L. F. kérvényét, a kérdés a körül forog, hogy folyamodó amaz ezerekre menő beruházásokat hajlandó lesz-e 10 esztendőre megtenni, s nem fog-e az egész tervtől inkább elállni? Ez azonban folyamodó dolga, a nagy közönségre csak az tartozik, minő álláspontot foglalt el a közgyűlés e kérvénynei szemben? s hogy e telek átengedése helyes-e?

Határozottan igennel felelünk, s azok közé tartozunk, kik veszedelemtől városunkat ez oldalról nem féltjük. Egy az, hogy a faanyag, a mi ott felhalmozva állandó, nem könnyen gyuló, csak könnyen éghető; a mi különbség. Más oldalról pedig a közgyűlés határozatában az eshetőleges veszedelemre olyan óvatkezdések foglalvák, hogy attól bátran alhatnak a szomszédok. Haszon pedig nagy jár ez intézkedéssel minden költség nélkül, sőt már kezdetben is biztos évi jövedelem mellett oly területet szabályozva nyer a város, melyet mostani állapotában mint már említettük, semmire se lehetett használni.

Bűnügy.

A helybeli kir. fenyítő törvényszéknek folyó hó 16., 17., 18-dik napjain tartott ülésében a következő bűnesetek vétettek tárgyalás alá:

1) Özvegy Kovács Mihályné szül. Gyarmati Erzsébet, 74 éves czeplédi lakos, városában mint igen dolgozó asszony, szorgalmas ismeretes, de egyáltalán mint megrögzött tolvaj ismeretes, ki az utóbbi években lopásokért ötször volt elítélve. Most is több rendbeli lopásért volt vád alatt. Ugyanis rövid idő alatt eltolvajlott a 8-ik huszárrezd raktárából 2 db. 20 frt. értékű pokróczot; Goldmann Ignác izraelita tanítónak kamrájából három izben a lakat lefeszítése mellett 93 frt. 90 kr. értékű különféle ingóságokat; Tóth Józsefnek házából egy subát, végre Nyujtó Pál házából egy sikertelen kísérlet után több rendbeli ingóságokat. Vádolt e cselekményekért mint visszaeső fegyháza lett volna elítélendő, de mivel agg koránál fogva a fegyházbüntetést elviselésére gyengének találta, a btk. 93. §-a alapján 4 évi börtönrre ítéltetett, mely ítéletet vádolt megnyugvással fogadott, kijelentvén, hogy „úgy is tudja, hogy ő abba belehal.“ — Vádolt a különféle lopott ingóságok potom árért átadván orgazdának, ezek is elítéltek, és pedig Szijjártó Istvánné, ki vádoltat a rendőrség elől egy hordóba is elbujtatta, 6 havi. Borai Pálné 4 havi, Karduletz Mihályné 3 havi és Ágai Pálné 1 havi fegyháza; mely ítéletet úgy ezen vádoltak, mint ellenükben a büntetés súlyosbítása végett a közvadászok felebezték.

2) Kovács Mihálynéhoz némileg hasonló alak volt városunkban Paróczás Nagy Eszter, 29 éves hajadon, ki utóbbi években lopásokért már három izben volt fenytve. Most is lopásokért volt fenytökereset alatt, és pedig saját beismerése szerint Kéri Károly, Sipos András, Molnár Sándor, Almási Sándor, Kovács István szőlőjéből gyümölcsöt, Koczó Imrétől 2 pulykát, Horváth Jánosától 3 pulykát és a régi gőzmalomból egy véka kukoricát tolvajolt el, a miért is mint visszaeső az ítélet keltétől számítandó 2 évi fegyháza ítéltetett el. — Balla Lászlóné és Balai Sándorné, kik vádoltól néhány izben a lopott gyümölcsöt roszhiszemüleg átvették, orgazdaság vétsége miatt 1—1 havi fegyháza ítéltetett. Az ítéletet mind három vádolt és a közvadászok a két orgazda ellenében felebezték.

3) A törvényszék türelmét és szagérzékét igen erős, majdnem elviselhetlen próbára tette egy 7 tagból álló kóbor oláhczigány banda, mely Czepléden vízkérés ürügye alatt behatolva Kovács Jánosné és később Zóborzki Jánosné házába, ott ezen asszonyokat körülvevették, rángatták, lármáztak, s úgy elfoglalták, hogy az alatt egyikük a láda fia tartalmát, egyik helyen 30 frtot, a másikon 53 frt. 60 krt. szerencsésen eltüntette. Mindennek dacára vádoltak tagadása ellenében a lopás nem volt megállapítható, mert egyik káros csak több nap mulva vette észre, hogy meglopott, a másik pedig még háza előtt elfogatván és megmozgatván a cigányokat, náluk pénz nem találtatott; ennél fogva csak magánlak megsértésének vétsége volt constatalható, mert a szomszédok igazolták, hogy a cigánybanda a panaszos háztulajdonosok kiutasítására mit sem hajtott, hanem általok üzetek ki. Nehézséget okozott vádoltak nevének megállapítása is, mert egy családhoz

tartoztak, sem magok, sem férjeik kereszelve nem voltak, s egymáshoz hasonló neveket viseltek. E komikus nehézségek legyőzése után mindannyian jogerejűleg 3 havi fegyháza ítéltetett.

4) Boszló Bálint Mária czeplédi illetőségű 24 éves, igen rovoit előéletű lány, átment Anonyba Magyar Lajosnéhoz, hogy általa a férfi vendégektől néhány forintot keressen, de már az első éjen eltolvajlott 50 frt. értékű ruhaneműeket és megszökött. E miatt mint visszaeső 3 évi fegyháza ítéltetett, a min meg is nyugodott.

5) Tóth János és Ballabás Sándor szabadszállási juhászok boros fővel elindulván egy juhászos kalandra, Molnár Vilmos fülöp-szállási gazda tanyájáról eltolvajoltak 6 db. birkát, a miért is 6-6 havi fegyháza ítéltetett. Az ítéletet úgy vádoltak, mint ellenükben a közvadászok felebezték. — Kovács László a nevezett bojtárok számadója, Gobinyi Mihály és Antal azzal terhelte, hogy a lopott birkáknak helyet adtak, s egyet azokból a tettesekkel együtt ellakmározta, bizonyítékok hiánya miatt jogerejűleg felmentettek.

6) Szabó Mihály, Nyúl Mihály helybeli sertésbuzalónak mindenes engedvén anyja id. Blaskovics Istvánné csábításainak, a hízalás alatt levő dísznőfalkából egy éjjel kiszakított 8 drbot, s azt az aklok alatt várakozó anyjának és mostoha testvére Blaskovics Istvánnak átadta, kik is a dísznőkat Kis-Körösrre elszállítván, ott a heti piacon eladták. E lopási büntényért Blaskovics Istvánné és Szabó Mihály 3-3 évi börtönrre ítéltetett, Blaskovics Istvánnak pedig bűnössége megállapítván, a büntetés kimérése a 11. sz. alatti ügyre halasztatott el. Az elítelt két vádolt és ellenükben a kir. ügyész felebebeztést jelentettek be. Dávid János, Szuhai Mihályné, Tapolesányi György, Lehoczki János és Jeszenszky Antal kis-körösi lakosok beigazolván, hogy a lopott dísznőkat nyúl piacon és az ottani árak szerint vették meg, az orgazdaság vádjá alól jogerejűleg felmentettek, és a mennyiben a kezükön talált dísznők Nyúl Mihálynak visszaadták, kárkövetéseikben a tettesek elmarasztaltattak.

7) Szénási Nagy István és Hős József helybeli szállómunkások boros fejjel ballagván az izsáki közön kifelé, útközben össze-czivakodtak és eldöngözték egymást. Hős József rögtön orvoshoz fordult, a ki elég udvarias volt neki tetemes sértést igazoló látelitet kiállítani. Időközben Hős József úgy elköltözött valahova, hogy őt feltalálni és a tárgyalásra megidézni nem lehetett; másrészt gazdája Gál József ügyvéd igazolván, hogy Hős József a szenvedett sértés következtében csak 4 napig volt beteg és 21 napra állított munkaképtelenségének oka csak lustaság volt, mi miatt szolgálatából el is kellett bocsátania, figyelembe véve vádolt Nagy István azon mentekezését, hogy Hős József volt a támadó, és ő önvédelemből volt kénytelen azt botjával megütni: a törvényszék a meggyengült vád és meg nem ezafolt védekezés folytán vádoltat az ügyési indítványával egyértelműleg felmentette.

adta elő nagy panaszkukat a díszes trón előtt ekképen:

Felséges Hera! Szegény, sokat gyötört védenzeid nevében emelem fel hozzád szavam, meghallgatásért esedezvény. Bölcs férjed a mindenható Zeus nem feledkezett meg ugyan a nőkről sem, mert fegyverül adá nekik a nyelvet, de a durva férfiak anynyira kifogtak már e fegyveren, hogy a szegény nők teljesen védtelenül állanak a makranczos férfiak hatalmaskodásaival szemben. A nőkre nézve eltűnt az aranykor, a dicső aurea aetas, oh nyujts eszközt védenzeid védelmére s azok örökké áldani fogják a te nagy neved!

A felséges Hera szívét meglágyíták a bájos Hymen lelkes szavai, és a nők panaszos arcait, teljesíté kérelmüket. Adott nekik olyan fegyvert a férfiak ellen, mely ellenállhatatlanná teszi őket. Megtanítá őket — duzzogni!

Oh te dicső Hera mennyi bajt okoztál ezzel nekünk szerencsétlen férfiaknak! Felvirasztád ugyan a nőkre a boldog aranykört, de minket a szerencsétlen rézkorba taszítottál! Nem volt-e elég, hogy a természet a nőknek fegyverül a jól létszeresített nyelvet adá (Linné)? Ez ellen csak lehetett küzdünk érvekkel, vagy legalább hallgatással és türelemmel, de mit tegyünk a duzzogással szemben?

Jól jegyzi meg a szellemes Börne, hogy a nők duzzogása valódi guerilla-harcz, mit a férfiek és a papák koncentrált hatalma ellen viselnek. A hízalásnak, nyelvésznek csak ellent tud állani a férfi, de a duzzogás ellenében teljesen védtelenek a férfiak s a harcban mindig a nők győznek, mint a következő kis történet is mutatja.

Az egész város elismeri, hogy a kis Eveline derék egy menyecske. Alig fél éve még, hogy főköttő alá jutott. Szereti a férjcskáját, kis tubiczájának, aranyos Gyuluskámnak nevezi, majd agyoncsokolja. És

S z i n h á z.

Üres színház, kedvtelenség, léhaság az előadásoknál; e néhány szóval lehet elmutatni heti színi életünket jellemezni, mi szomorú világot vet mindenestre úgy a közönségre, mint a működő társulatra, bár mind a ketőnek lehet, van is melegsége, és pedig alapos, természetesen saját szempontjából. — A közönség folyton az újdonságok ingere után áhítozik, a színész pedig — a mellett, hogy elkedvetlenítik a folytonosan üres padok — képtelen a szünet nélkül való játékra, próbára és tanulásra, a darab aztán nem megy jól, s ha az előadás nem felel meg a kívánalmaknak, nem tetszik a darab sem, a közönség kedve is elmegy, holott ha volna egy kis pihenő, sokat másképp lehetne csinálni, a közönség pártfogása is állandóbb maradna.

Szombaton február 18-án Szabó József javára adott a „Kis ördög“ című 2 felvonásos vígjáték, melyben Arányiné a czimszerében egy angyali kis ördögöt mutatott be, s bár sokszor kiesett a természetével egészen ellenkező szerepből, tőle a siker annál kevésbé tagadhatjuk meg, mert minden mozdulatával megmutatta, hogy benne a társulat ép oly tehetséges, mint igyekező tagot bir. Az operettől nincs mit mondanunk, egyik olyan mint a másik, ez se különb a többinél; a mit a szép zene élvezetben nyújt, a mese ostobasága és erkölcstelen célzásai kétszeresen szokták elrontani.

Vasárnap február 19-én farsangi bohózzal színrre hozatott Nosztroy híres bohózzata a „Lumpaciust vagabundus, vagy a három jó madár“, melyet meglehetősen nagy közönség nézett meg. Az előadást a vidéken általában a darab színrehozatalakor úgy intézik, hogy ne csak a közönségnek esináljanak mulatságot egy jó előadással, hanem hogy maguk a színészek mulassanak improvizált bolondságokkal, habár a jó izlés és a jó előadás rovására esik is az. E nemű volt a mostani előadás is, mindamellett nem lennének hívek az igazsághoz, ha tagadásba vennék, hogy a jelen voltak jól mulattak. De gustibus.

Kedden február 21-én újabb farsangi bolondsággal a „Szerelme vadrózsái“ című Láng Móricz írta bohózat adott jóval esélyesebb számú közönség előtt, de a kik nem kevésbé jól mulattak, mint am azok vasárnap. Vájjék egészségükre.

Kaszinói estély.

A kaszinói egyesület által az úri banda közreműködésével rendezni szokott estélyek egy fényes lappal szaporodtak. A folyó hó 21-én rendezett estély minden tekintetben kiválóan sikerült. A zene- és énekkar műsorát annyi praecisitással adta elő, hogy pár tétel a közönség meg is újráztatta, s örömmel győződött meg az intézmény életrealitásától. A hangverseny után csakhamar rázendít Andris a kopogós esárdást, felvillanyozva a különben is tánczra kész fiataliságot. A hangulat mind élénkebbé vált, pajzán öröm ült az ajkakon s a jókedv éjtől felé erte el tetőpontját. A négyeseket 58 pár tánczolta. A

kellem, szépség s izléses toillettek által tündöklő hölgykoszorúból egynek — nehéz lenne odaitélni „Páris almá“-ját, midőn joggal annyian érdemelnék meg az „éj királynője“ czímet; azért csupán amennyire csak lehet, betűsorrendben adom a jelenlevő szépek neveit. Emeltek jelenlétükkel a bál fényét s fokozták a vig kedvet: Abeles Julie, Adler Rózsa, Antal Mariska, Dáskál nővérek, Dömötör Gizella, Dömötör Ida, Dragolovich Hermin, Ihász Izabella, B. Kiss Juliska, Karácsonyi Ilka, Katona Emma, Machleid nővérek, Májferi Juliska, Molnár Terike (Félegyházáról), Mónus Jolán, Muraközy Éta, Papp Mariska, Schram Meri, Sigray Mariska, Szarvas Margit, Szeles Aranka, Szél Nina, Szilárd Berta (H. M. Vászárhelyről), Szokolay Ida, Tassy Irma, Tóth Luiza, Tóth Paulin, Wágner Juliska, Zágonyi nővérek a felelő rózsabimbók; Armandola Gyuláné, Bogáromi Jánosné (Félegyházáról), Darányi Ferenczné, Deák Gyuláné, Galambos ezredorvosné, Györfi Balászné, Halász Zsigáné, Horváth Béláné, S. Kovács Mihályné, Magyar Pálné, dr. Nagy Mihályné, Nagy Imréné, ifj. Nagy Lajosné, Ogrisz Gyuláné, Papp Sándorné, Páthy Károlyné, dr. Réthi Mórné, Rutkay századosné, Schramm Vilmosné, Szabados Gézné, dr. Szeles Józsefné, Szemző Sándorné, Szokolay Mihályné, dr. Turesányiné, Vályné, Walfischné, Weisz főmérnök, Wojnarovics örnagyné, Wissinger Károlyné, Zombory Lászlóné a fiatal menyecskek közül.

IRODALOM.

— „A tót atyafiak“ írta Mikszáth Kálmán. Mikszáth egyike legkitűnőbb beszélyírónknak, ki a nép életéből vett és a nép szokásait, jellemét, erkölcsét, gondolkodásmódját híven illusztráló rajzokkal igen nagy sikert aratott és méltó illemerésben részesült. „A jó palócok“ — ban igazán gyönyörködött, sőt sok helyen elragad bennünket az az egyszerű mégis oly szép irály, azok a jellemző tösgyökeres szavak, azok a népies szólások és azok az igazi mesterkéletlen eredeti típusok. Ezeket a jó tulajdonokat azonban „A tót atyafiak“ — ban épen nem találjuk. Már mindjárt ha elolvassuk szemünkbe ölik, vajjau mért van az a czime „A tót atyafiak“, ép oly joggal lehetne az oláh, rácz vagy magyar atyafiak is, mert csak épen annyiban tót, hogy az előforduló nevek tótok. De más a tót népet jellemző sajátosságok, tót típusok nincsenek benne. Találkozunk azonban néhány oly rajzzal is, melyről rögtön ráismerhetünk a kitűnő íróra. Így p. d. „Az a fekete folt“ vagy „Lopuj a híres dudás“ igen kitűnő rajzok, különösen az utóbbi igen jó. Ebben egy tót, (ép úgy lehetne magyar is) kukoricacsöszöt állít élénk az író, kit mindenki zord, keményszívű embernek tart, és mégis midőn gyuhójában egy gyermekét talál, azon megkönyörül, örökbefogadja, és hogy kényelmet szerezzen neki, legkedvesebb jószágától, dudájától is megvált. Kevésbé sikerült „Az arany kisasszony“ és „Jasztrabek pusztulása“. — A kötet ára 1 frt. 60 kr.

— „Tanulmányok“ írta Gróf Szécsen Antal. Igazán örömmel vettük kezünkbe e munkát, mert míg a különféle erkölcsrontó regények, haszontalan füzta-poéták versei előzőnk a könyvpiacot, addig komoly munkálat csak ritkán találkozunk, és csak kevés olvasó közönsége akad az ilyen komolyabb műnek. A szerző tanulmányait Tacitus, Shakspeare, Vörösmarty, Dante stb. képezi. Szécsen a személyeket és műveiket szigorúan megbírálja. Előadás módja igen kellemes: rövid tömör mondatokban fejlődnek az eszmék, határozott vonásokban állítanak előnkbe az egyének jellemvonásait, az események fázisait. Igazán ritka összhangzásban van itt a komoly fölfogás és a férfias előadás. Ára 2 forint.

TÁRCZA

Merengés.

Ha olykor csendes, nyári est ülén
Egy szírmot hajt a fuvalom felém,
Egy rózsaszírmot, mely tegnap virult,
S ma már a föld porába visszahullt, —
Eszembe jut szerelmem szép kora,
Mely vissza többé nem jöhet soha!

S elem tűnik, mint fátyolkép, a mult,
Midőn szerelmem rózsaként virult —
Midőn a kertben járkáltam vele,
S szívünk gyönyörrel, kéjjel volt tele...
S ezer szerelmi esküt mondva szánk,
Az ég azurja mosolyga reánk!

Te boldog kor, ti édes, szép napok,
Tündérkezéssel irt arany lapok!
Hol új gyönyört hoz minden pillanat,
S a szívre szív, ajkra ajk tapad...
Ti rólatok beszél a kis szírom,
Mit elhozott felém a fuvalom.

Oh jer, jövel piczinke kis virág,
Ez árva szív oly régen vár reád!
— A szenvedés te véled is rokon —
El-el merengünk majd a multakon...
S ha szívem majd a sírban megpihen,
A hervadásban légy te is velem.

Solti Vilmos.

A duzzogásról.

Réges-régen történt, mikor még a hatalmas Zeus szórta a villámokat le a földre, Poseidon zavarta fel a tengernek mérhetetlen vizét, Hades uralta a sötét alvilágot, Ares vezeté a hősök dicső harezait, Aphroditéhez inádkoztak a szerelmesek és Poibos lovai vonták a nap tüzes szekereit. A nők panasza mentek a házasság védőistenjéhez a komoly Herához és Hymen

hát ki venné tőle rossz néven, hogy szeret mulatni, tánczolni; egyetlen bál sem eshetik meg nélküle. A jó Gyula meg, a ki kedves feleségének még a gondolatát is ki akarja találni, hogy ne igyekeznek világos kívánatait teljesíteni!!

Hanem hát a soknak is van határa. Egyszer már Gyula is megsokalja a sok mulatságot. Eveline rosszul néz ki a temérdek tánczról. És mikor Eveline újra egy bálba akar menni, Gyula bátorságot vesz magának megjegyezni, hogy talán már elég is lenne ebben a farsangban a mulatságból.

Eveline persze nem engedi magát egykönnyen eltéríteni szándékától, hanem elkezd szépen kérni:

— Menjünk el kedves tubiczám; látod foglalkozva vagyok már, csak nem szeghetem meg a szavam? Megtudnál fosztani egy jó mulatságtól?

— De kedveském hiszen már oly sokat tánczoltál e farsangon; majd megárt, beteg lész; pedig tudod, hogy mennyire szomorú lennék én akkor!

Eveline nemcsak szép, de okos menyecske is, belátja, hogy itt az egyszerű kérdés nem használ, előveszi a hízalást.

— Aranyos Gyuluskám, kedves tubiczám csak még ebbe az egy bálba menjünk el; úgy szeretlek kis férjcském — a többi égő csókjai mondják el, mikkel le akarja zárni férje ajkait, hogy ellenvetéseket ne tehessen.

De Gyula erősen feltette magában, hogy most az egyszer nem enged. A szép Evelin erre félreteszi a hízalást és nyelvecskét jét viszi tűzbe.

— Bizony Gyula nem szép tőled megtagadni feleséged kérését. Azt ígérted mindig, hogy minden kívánságom teljesítet, s ime most nem akarsz bálba vinni; majd elpanaszlom a mamának...

— De hát légy okos kis Eveliném, lásd be, hogy csak károdra válnék a bál;

orvosunk megtiltotta a tánczot; azután meg a sok költség —

Az ostrom alá vett szegény férj még folytatta volna az ellenvetéseket, de az okos Eveline hamar észrevette, hogy most legerősebb fegyverére a duzzogásra van szüksége.

Összeesücsöríti hát piczi piros ajkait, kedves kis fitoskáját felduzzsa, fekete szemét durczásan lesüti, fehér fogaeszkait összeszorítja és a kezében levő bálimeghívót dirib-darabra tépi...

— Jól van, látom már, hogy nem szeretsz! Ilyenek a férfiak mind, szerelmük csak a mézes hetekig tart; te soha nem szerettél; minek is mentem hozzád, tudhattam volna, hogy milyen önfejtő vagy; oh én boldogtalan! Legjobb lenne nekem meghalni... És erre kiesordulnak a könyvek! A krokodil könyvek!

Szegény férj azután azt sem tudja, mit csináljon. Rimánkodik, dühösködik, okoskodik, fenyegetődik, megkísérli a hallgatást, de mindhiába — Eveline tovább durczáskodik. És az ártatlan jó Gyulának engedni kell, mert a duzzogó nők ellenállhatatlanok!

Gyula tehát igent mond; Evelin újra vidám, mint ború után a mosolygó ég, összeesücskolja aranyos Gyuluskáját és megjegyzi magának máskorra, hogy mint lehet egyetlen férjcskéjén győzedelmeskedni. Azután ha új ruha kell, ha fürdőre akar menni, vagy bármi kívánsága van és Gyula nem engedelmkedik — elkezd duzzogni: és kívánsága beteljesül.

A sokat gyötört férj pedig lassan-lassan rájön, hogy mégis csak igaza van annak a jó öreg Fáy Andrásnak, hogy:

Az asszony egy szükséges rossz, Szép borbó konvingált gonosz Házi doromb...

Szinte hallom a sok felsohajtást: — Hisz ez a ravasz Camedrio az én feleségem szokását írta le!

UJDONSÁGOK.

— A IV-ik kerületben egy törvényhatósági bizottsági tag választása van kitűzve.

— A farsang elmúlt. Kellemei s pajzán örömeinek fénye még fel-felcsillámlik emlékünkből, még látni véljük a mosolyt s hallani az igéző szavakat — s máris itt állunk a bőjten, hamut hintve fejünkre, verjük melleinket. A kik örültek életednek s áldoztak Terpsichorának, — halálotat megsiratják; a kik remegtek születésedkor, most áhitva tekintenek korai kimúlásodra, vakarva fülök tövét a sok — tartalane, atlatz, s tudom is én miféle báli ruhák ára után; a reményeikben csalatkozott szerencsétlen fuvolások alkalmas tét keresnek, hol zöngicsélhetik világfájdalmaikat, vevőt keresve a sok nyert „kosár“-ra. Csak egyedül az ujdondás a régi, mindenüvé szokott kandisággal tekint, ellesve minden szót, hogy abból egész történetet faraghasson s minél többet hazudhasson közönségének. Ösztönöz — mint rendesen — mindenkit a „rózsalánczok“ felvételére, hogy hymen-hirekkel kedveskedhessen. — Hja! ez nem lehet másképp, ez a világ folyása.

— Az Olvasókör helyiségében f. hó 26-ikán, azaz vasárnap d. u. 4 órákor régi hírlapok s visszamaradt gyertyadarabok fognak elárverezteni. E helyen is felhívjuk az érdekeltek figyelmét, hogy az Olvasókör közgyűlése ugyancsak f. hó 26-ikán, azaz vasárnap d. u. 3 órákor fog megtartatni, a melyen kimerítő jelentés fog tétetni a Kör vagyoni állapotáról.

— A „Kecskeméti általános ipartársulat“ folyó hó 15-ikén megalakult, mely alkalommal t. elnökül: Méltóságos Gr. Zichy Jenő; elnök: Bagó Lajos; alelnök: Vida József; titkár: Tari Endre ügyvéd; jegyzők: Szegedy Sándor és Dobóczy Mihály; pénztárnokul: Kócs Soma választattak el.

— A helybeli jogakademiái ifjúság mint halljuk, a jövő hóban hangversenyvel egybekötött táncvizalmat rendez. Az ügy ugyan még csak a tervezés stadiumában van, de kivitelemelhető és annál is inkább óhajtható, mivel a szép czél sikerét több körülmény látszik biztosítani.

— Munkácsy Mihály nagy sensációt keltett festményének: „Krisztus Pilátus előtt“ nek megtekintésére városunkból legközelebb egy kis társaság Budapestre rándul. Szép eszme, melynek kivételét az illetők aligha fogják megbánni! — A festményről jövő számunk fővárosi levelet fog közölni.

— Tűzesetek. Az utóbbi héten a tűzesetek száma nagyon megsaporodott, s lakosságunk alig eszmélve fel az egyik rettenetéből, máris a másikba esett. F. hó 18-án Magó István VI. tizedbeli lakos házában a kémény tisztáltsága folytán tűz ütött ki, melyet azonban a házbelieknek sikerült mihamarabb elnyomni. F. hó 20-án d. u. 1 óra 55 perczkor Daróczy János 4. tized 482. sz. alatti cserepes háza fedele hamvadt el. A tűz ismeretlen okból keletkezett s 627 frt. kárt okozott. A tűzörség lelkiismeretesen teljesítéskorát s csakhamar localizálta a tüzet. Különösen kitüntette magát Gáspár Elek szakszervező, ki életét veszélyeztetve a legveszélyesebb positiót foglalta el és védte meg. Ugyanaz nap este 7 órákor 5. tized körösüti-útcán levő izraelita paplakban a kémény tisztáltságtól tűz ütött ki, mely a belső boltozatot is megtámadta, a szomszédok azonban idejekorán elnyomták a tüzet. Majd 21-én éjjeli 1 órákor jelzett tüzet a vészhang, a felriadt lakosság már gyújtogatástól tartva sietett a tűz színhelyére, mely szolnokihegy 2-ik szám alatt id. Ludvig Mihály szalmatetőjű házáat emésztette fel; a kár a háztétel, 1 kocsis szalma, 20 tyúk s többféle gazdasági eszközök beleszámításával 500 frtra rúg. A tűz keletkezésének oka ismeretlen.

— Az izsáki postarablással vándolt Kasza Kovács János mint vizsgálati fogoly a helybeli kir. törvényszék börtönében elhalt. Betegsége tüdővész volt, melyet valószínűleg akkor kapott, midőn a rablógylkoság elkövetése után vizeken ment keresztül és átfázott. Ez onnan gyanítható, hogy a külföldben erős, egészséges egyén elfogatása után mindig beteges volt. A vizsgálat ezáltal megszűnő, a tettes most már egész biztonsággal nem lesz többé megállapítható, de a számos gyanújelenség igazolja, hogy az egyik tettes ő volt.

— A városi főpénztár vizsgálatáról a városi bizottsági tagok felzetten értesítettek. A pénztár oly pontos, lelkiismeretes és teljesen megbízható kezeléseért nyilvánosan is elismerésünket fejezzük ki. Ezen felülvizsgálati tudósítás szerint 1881-ben a város bevétele volt 638,049 frt. 35 kr., kiadása 632,066 frt. 91 kr., pénztármaradvány 9224 frt. 86 kr.

— Alarczos-bál tartott a múlt vasárnap a „Nádor“ díszes termében, de nevéről itélve, több alarczost óhajtottunk volna, különösen a nővilág részéről, mely csekély számban vett részt.

— Az agglégények a következő eredeti meghívót küldték be hozzánk: „Jelige: Inkább később mint soha! Megborzadva egy részről öszbeasarodó hajunk szürke színtől, inditattva másrésztől kegyetlen lelkiismereti furdalásoktól, hogy a serdülő ifjúságnak mindedig rossz példával szolgáltunk, most ezekkel szövetkezve, bűnbánó szívvel zárandokolunk Terpsichore templomához, őszinte szívvel hozzuk szent áldozatainkat Hymen oltárára, hogy e kegyes Istenségtől bocsánatot nyerhessünk. Illő tisztelettel kérjük ezimzettségét, hogy e szent ügyben nekünk vagy mint tanú, vagy mint áhitateltjes társ 1882-ik évi márczius hó 8-án az Olvasókör helyiségeiben rendezendő zártkörű táncvizalomban segítsen kegyeskedjék. Hymen főnséges Istennőnek kegyes áldását Önökre előre is kikérve, sovárgó vágygyal vagyunk az agglégények vagy a házasanaladók magába tért kompánián kiküldött rendező bizottsága. — Belépti-díj nincs, de hozzanak t. vendégeink tartós jó kedvet, mert Andris, válogatott cigánylegényeivel esti 8 órákor rákezd, és húzza reggelig — közki-vánatra még tovább is. — E meghívó egyszerűségeinket Goldberger és Pollák céznelgény kaphatók.

— Betörés. Folyó hó 22-én virradóra W. pálinkamérő temető-útcái üzletét ismeretlen tettesek feltörték, s onnan többnemű apróságokat tolvajoltak el.

— Tolvajlás. Csosz István 5-ik tized 41. sz. alatti háztulajdonos többnyire a tanyán

— Az új malom áldozata, kiről mult számunkban említettük, hogy a gép karját elszakította, Gáspár Imre kimúlt és hétfőn nagy részvét mellett temettetett el. A malom-igazgatóság özvegye és családja részére három havi fizetését kiutalványozta és 80 frt. könyöradományt gyűjtött.

— A rom. kath. templomban mult hétfőn lélekemelő szertartás ment végbe. Szabó József gazdálkodó nejevel Tóth Annával 50 éves házasság után arany lakodalmát tartá, a midőn saját fiuk, szolnoki plebánus, adá rájuk az áldást. Sok ily házastársakat kívánunk a hazánknak.

— Színházunkban sok szék oly rossz állapotban van, hogy nem lehet rajta ülni. Addig míg azok kijavíttatnak, e helyeket nem kellene kiadni.

— Öngyilkosság. Megdöbbenve veszszük a gyászhiert, hogy Fényfy Géza helybeli szülők gyermeke Stokerauban, hol mint huszár-szakszervező tölté katonai szolgálatát, f. hó 18-ára virradóra — ismeretlen okból — magát kivégezte.

— Szintársulatunk Nagy-Körösön 12 előadást fog rendezni a vendéglő nagy termében.

— Betöréses tolvajlási kísérlet. Folyó hó 16-án Csille János, Kerekes József és Ferencz Kecskeméti-tálfajai lakosok Gáll Ferencz kötélygyártó házáat ki akarták ázni; azonban elriasztattak, s már e hó 18-án betöréses lopási kísérlet miatt a helybeli törvényszékhez kísértettek.

— A magyar kereskedelmi csarnok kebelében annak idején megpendített az eszme, hogy az évek különböző időszakaiban az országnak különböző vidékeiről Budapestre, mint végállomásra mérsékelt árú vonatokat rendeztessenek. Az e czélból a forgalmi igazgatóságokkal folyamatba tett értekezletek immár kedvező eredménnyel befejeztek, úgy, hogy a csarnok által rendezett első vonatok már ez év márczius 5-én útnak indítottak, a mely vonatok jelentékeny menetdíj kedvezményében azok részesülhetnek, kik a kereskedelmi csarnok által kiállított igazolványt mutatnak fel. Az osztrák államvaspályán való szállítás (Báziástól Budapestig) külön vonattal történik. Azon csatlakozó vonatok utasai, a melyeknek ezen vonattal összeköttetésük nincs, a rendes személyvonatokat használhatják. A magyar államvaspálya vonalain és a hozzá csatlakozó vonalakon az igazolvány alapján megszabott díj-mérséklés a rendes személyvonatokon érvényes. A magyar kereskedelmi csarnok — mint bennünket értesítének — igazolványokat készséggel ad, ha az illetők egyszerű levelező-lapon hozzá fordulnak. Remélhető, hogy a vidék az első „kereskedelmi“ vonatot bőségesen igénybe fogja venni. Igazolványok a mérsékelt menetjegyekre Kecskeméten Goldberger és Pollák céznelgény kaphatók.

— Betörés. Folyó hó 22-én virradóra W. pálinkamérő temető-útcái üzletét ismeretlen tettesek feltörték, s onnan többnemű apróságokat tolvajoltak el.

— Tolvajlás. Csosz István 5-ik tized 41. sz. alatti háztulajdonos többnyire a tanyán

— Az új malom áldozata, kiről mult számunkban említettük, hogy a gép karját elszakította, Gáspár Imre kimúlt és hétfőn nagy részvét mellett temettetett el. A malom-igazgatóság özvegye és családja részére három havi fizetését kiutalványozta és 80 frt. könyöradományt gyűjtött.

— A rom. kath. templomban mult hétfőn lélekemelő szertartás ment végbe. Szabó József gazdálkodó nejevel Tóth Annával 50 éves házasság után arany lakodalmát tartá, a midőn saját fiuk, szolnoki plebánus, adá rájuk az áldást. Sok ily házastársakat kívánunk a hazánknak.

— Színházunkban sok szék oly rossz állapotban van, hogy nem lehet rajta ülni. Addig míg azok kijavíttatnak, e helyeket nem kellene kiadni.

— Öngyilkosság. Megdöbbenve veszszük a gyászhiert, hogy Fényfy Géza helybeli szülők gyermeke Stokerauban, hol mint huszár-szakszervező tölté katonai szolgálatát, f. hó 18-ára virradóra — ismeretlen okból — magát kivégezte.

— Szintársulatunk Nagy-Körösön 12 előadást fog rendezni a vendéglő nagy termében.

— Betöréses tolvajlási kísérlet. Folyó hó 16-án Csille János, Kerekes József és Ferencz Kecskeméti-tálfajai lakosok Gáll Ferencz kötélygyártó házáat ki akarták ázni; azonban elriasztattak, s már e hó 18-án betöréses lopási kísérlet miatt a helybeli törvényszékhez kísértettek.

— A magyar kereskedelmi csarnok kebelében annak idején megpendített az eszme, hogy az évek különböző időszakaiban az országnak különböző vidékeiről Budapestre, mint végállomásra mérsékelt árú vonatokat rendeztessenek. Az e czélból a forgalmi igazgatóságokkal folyamatba tett értekezletek immár kedvező eredménnyel befejeztek, úgy, hogy a csarnok által rendezett első vonatok már ez év márczius 5-én útnak indítottak, a mely vonatok jelentékeny menetdíj kedvezményében azok részesülhetnek, kik a kereskedelmi csarnok által kiállított igazolványt mutatnak fel. Az osztrák államvaspályán való szállítás (Báziástól Budapestig) külön vonattal történik. Azon csatlakozó vonatok utasai, a melyeknek ezen vonattal összeköttetésük nincs, a rendes személyvonatokat használhatják. A magyar államvaspálya vonalain és a hozzá csatlakozó vonalakon az igazolvány alapján megszabott díj-mérséklés a rendes személyvonatokon érvényes. A magyar kereskedelmi csarnok — mint bennünket értesítének — igazolványokat készséggel ad, ha az illetők egyszerű levelező-lapon hozzá fordulnak. Remélhető, hogy a vidék az első „kereskedelmi“ vonatot bőségesen igénybe fogja venni. Igazolványok a mérsékelt menetjegyekre Kecskeméten Goldberger és Pollák céznelgény kaphatók.

— Az új malom áldozata, kiről mult számunkban említettük, hogy a gép karját elszakította, Gáspár Imre kimúlt és hétfőn nagy részvét mellett temettetett el. A malom-igazgatóság özvegye és családja részére három havi fizetését kiutalványozta és 80 frt. könyöradományt gyűjtött.

— A rom. kath. templomban mult hétfőn lélekemelő szertartás ment végbe. Szabó József gazdálkodó nejevel Tóth Annával 50 éves házasság után arany lakodalmát tartá, a midőn saját fiuk, szolnoki plebánus, adá rájuk az áldást. Sok ily házastársakat kívánunk a hazánknak.

— Színházunkban sok szék oly rossz állapotban van, hogy nem lehet rajta ülni. Addig míg azok kijavíttatnak, e helyeket nem kellene kiadni.

— Öngyilkosság. Megdöbbenve veszszük a gyászhiert, hogy Fényfy Géza helybeli szülők gyermeke Stokerauban, hol mint huszár-szakszervező tölté katonai szolgálatát, f. hó 18-ára virradóra — ismeretlen okból — magát kivégezte.

— Szintársulatunk Nagy-Körösön 12 előadást fog rendezni a vendéglő nagy termében.

— Betöréses tolvajlási kísérlet. Folyó hó 16-án Csille János, Kerekes József és Ferencz Kecskeméti-tálfajai lakosok Gáll Ferencz kötélygyártó házáat ki akarták ázni; azonban elriasztattak, s már e hó 18-án betöréses lopási kísérlet miatt a helybeli törvényszékhez kísértettek.

— A magyar kereskedelmi csarnok kebelében annak idején megpendített az eszme, hogy az évek különböző időszakaiban az országnak különböző vidékeiről Budapestre, mint végállomásra mérsékelt árú vonatokat rendeztessenek. Az e czélból a forgalmi igazgatóságokkal folyamatba tett értekezletek immár kedvező eredménnyel befejeztek, úgy, hogy a csarnok által rendezett első vonatok már ez év márczius 5-én útnak indítottak, a mely vonatok jelentékeny menetdíj kedvezményében azok részesülhetnek, kik a kereskedelmi csarnok által kiállított igazolványt mutatnak fel. Az osztrák államvaspályán való szállítás (Báziástól Budapestig) külön vonattal történik. Azon csatlakozó vonatok utasai, a melyeknek ezen vonattal összeköttetésük nincs, a rendes személyvonatokat használhatják. A magyar államvaspálya vonalain és a hozzá csatlakozó vonalakon az igazolvány alapján megszabott díj-mérséklés a rendes személyvonatokon érvényes. A magyar kereskedelmi csarnok — mint bennünket értesítének — igazolványokat készséggel ad, ha az illetők egyszerű levelező-lapon hozzá fordulnak. Remélhető, hogy a vidék az első „kereskedelmi“ vonatot bőségesen igénybe fogja venni. Igazolványok a mérsékelt menetjegyekre Kecskeméten Goldberger és Pollák céznelgény kaphatók.

— Betörés. Folyó hó 22-én virradóra W. pálinkamérő temető-útcái üzletét ismeretlen tettesek feltörték, s onnan többnemű apróságokat tolvajoltak el.

— Tolvajlás. Csosz István 5-ik tized 41. sz. alatti háztulajdonos többnyire a tanyán

— Az új malom áldozata, kiről mult számunkban említettük, hogy a gép karját elszakította, Gáspár Imre kimúlt és hétfőn nagy részvét mellett temettetett el. A malom-igazgatóság özvegye és családja részére három havi fizetését kiutalványozta és 80 frt. könyöradományt gyűjtött.

— A rom. kath. templomban mult hétfőn lélekemelő szertartás ment végbe. Szabó József gazdálkodó nejevel Tóth Annával 50 éves házasság után arany lakodalmát tartá, a midőn saját fiuk, szolnoki plebánus, adá rájuk az áldást. Sok ily házastársakat kívánunk a hazánknak.

— Színházunkban sok szék oly rossz állapotban van, hogy nem lehet rajta ülni. Addig míg azok kijavíttatnak, e helyeket nem kellene kiadni.

— Öngyilkosság. Megdöbbenve veszszük a gyászhiert, hogy Fényfy Géza helybeli szülők gyermeke Stokerauban, hol mint huszár-szakszervező tölté katonai szolgálatát, f. hó 18-ára virradóra — ismeretlen okból — magát kivégezte.

— Szintársulatunk Nagy-Körösön 12 előadást fog rendezni a vendéglő nagy termében.

— Betöréses tolvajlási kísérlet. Folyó hó 16-án Csille János, Kerekes József és Ferencz Kecskeméti-tálfajai lakosok Gáll Ferencz kötélygyártó házáat ki akarták ázni; azonban elriasztattak, s már e hó 18-án betöréses lopási kísérlet miatt a helybeli törvényszékhez kísértettek.

— A magyar kereskedelmi csarnok kebelében annak idején megpendített az eszme, hogy az évek különböző időszakaiban az országnak különböző vidékeiről Budapestre, mint végállomásra mérsékelt árú vonatokat rendeztessenek. Az e czélból a forgalmi igazgatóságokkal folyamatba tett értekezletek immár kedvező eredménnyel befejeztek, úgy, hogy a csarnok által rendezett első vonatok már ez év márczius 5-én útnak indítottak, a mely vonatok jelentékeny menetdíj kedvezményében azok részesülhetnek, kik a kereskedelmi csarnok által kiállított igazolványt mutatnak fel. Az osztrák államvaspályán való szállítás (Báziástól Budapestig) külön vonattal történik. Azon csatlakozó vonatok utasai, a melyeknek ezen vonattal összeköttetésük nincs, a rendes személyvonatokat használhatják. A magyar államvaspálya vonalain és a hozzá csatlakozó vonalakon az igazolvány alapján megszabott díj-mérséklés a rendes személyvonatokon érvényes. A magyar kereskedelmi csarnok — mint bennünket értesítének — igazolványokat készséggel ad, ha az illetők egyszerű levelező-lapon hozzá fordulnak. Remélhető, hogy a vidék az első „kereskedelmi“ vonatot bőségesen igénybe fogja venni. Igazolványok a mérsékelt menetjegyekre Kecskeméten Goldberger és Pollák céznelgény kaphatók.

— Betörés. Folyó hó 22-én virradóra W. pálinkamérő temető-útcái üzletét ismeretlen tettesek feltörték, s onnan többnemű apróságokat tolvajoltak el.

— Tolvajlás. Csosz István 5-ik tized 41. sz. alatti háztulajdonos többnyire a tanyán

— Az új malom áldozata, kiről mult számunkban említettük, hogy a gép karját elszakította, Gáspár Imre kimúlt és hétfőn nagy részvét mellett temettetett el. A malom-igazgatóság özvegye és családja részére három havi fizetését kiutalványozta és 80 frt. könyöradományt gyűjtött.

— A rom. kath. templomban mult hétfőn lélekemelő szertartás ment végbe. Szabó József gazdálkodó nejevel Tóth Annával 50 éves házasság után arany lakodalmát tartá, a midőn saját fiuk, szolnoki plebánus, adá rájuk az áldást. Sok ily házastársakat kívánunk a hazánknak.

szokott kiinn tartózkodni, ezt házában lakó — Rózsa Julianna és Csete Mária, kiknek lakrésze csak egy ajtó által volt elkülönítve a gazdától — felhasználva, alkalus segélyével a távollevő gazda szobájába törtek, s apródonként mintegy 25 frt. árú tollat huzgáltak ki a dunnák és vánkossokból, míg végre — mert addig jár a korszó a kútra, míg el nem török — tetten kapatván, a kapitányi hivatalnak szolgáltatattak át, hol megérdemelt büntetésüket várják.

— Idők jele. A város által kívül élelmezett szegények száma 50, kik 63 adag kenyér és szalonna; s belül 103 szegény látatik el teljes ellátásban. A mult őszön együttvéve kiinn és benn sem élelmezett annyi, mint most benn, azonban a nagy nyomor következtében számuk mindinkább szaporodik.

— Az egészségügyi bizottság a hizlalótelep befásítását javasolja. A milyen helyes volna ez intézkedés általában, oly gyakorlatiatlannak tartjuk, ha a rakodó-tér is fákkal beültetvén, a rakodást ezzel megnehezítenék. Hasonlóképen megjegyezzük, hogy a sinek melletti vizállást eltölteni nem volna szabad, mert arra nyáron a sertések hajtasakor nagy szükség van.

— Kazánrobbanás. Folyó hó 24-én Peskó Lőrincz festő-iparos csongrádi-nagyútcái házában kazánrobbanás történt, mely az épület falait is nagyban megrongálta, szerencsére azonban életveszély nem fordult elő.

— Meghaltak f. hó 17-től 24-ig: febr. 17-ikén Molnár Mihály leánya Magdolna 1 1/2 éves, sorvadás; 18-ikán Kovács Magdolna öz. Szurómi Jánosné 55 éves, gümőkór; Bóna Pál fia Sándor csizmadiaszéd 20 éves, gümőkór; Szijártó Julianna törvénytelen leánya Julianna 2 hónapos, sorvadás; Ballabás Mária hitese férj-nélküli asszony 50 éves, vizkór; Ugray Rozália férj-nélküli asszony 31 éves, gümőkór; Szabó Ferencz nős, napzamos, 42 éves, agylob; 19-ikén Gáspár Imre nős, gözmalmi fűtő, 27 éves, sebláz; Grünblat Fülöp nős, szabóiparos, 78 éves, véglgyengülés; 20-ikén Szabó János fia Menyhért 5 hetes, sorvadás; Horváth János nős, kertész, 45 éves, szélhűtés; Gál Mihály leánya Mária 5 napos, idétlenség; Kovács István halvaszületett leánya; 21-ikén ifj. Kocsák Sándor leánya Ida 4 éves, torokgyík; Fábri Julianna öz. Ugrik Istvánné 78 éves, véglgyengülés; 22-ikén Méhes Mihály fia István 6 hónapos, göres; Galvács László fia Pál 2 éves, toroklob; Gyenes Antal szabóiparos, 40 éves, gümőkór; Nagy Erzsébet törvénytelen halvaszületett fia; Fekete István leánya Anna 5 napos, sárgaság; Neumann Simon fia Kálmán 7 hónapos, göres; 23-ikén Jeszenszki Ferencz nős, földmivelő, 62 éves, vérhánys; Német Spanyol István fia József 4 éves, torokgyík; 24-ikén Sebella András nős, napzamos, 28 éves, gümőkór; Sándor Katalin öz. Tallas Jánosné 76 éves, véglgyengülés; Vincze Mária Hegedűs Pálné 34 éves, gümőkór; Péter Eszter törvénytelen fia István 2 hónapos; Gubicza Erzsébet Gonda Imréné 42 éves.

PAPIRSZELETEK.

Elnök: El van itélve három évre.
Vádlott: Nem fogadhatom el az ítéletet, mert a bírák részrehajlók.
Elnök: Miért?
Vádlott: Mert már két évvel előbb is elítéltek ugyanazok fél esztendőre.

Mikor a város költségelirányzatát tárgyalták a közgyűlésen, feláll egy katonaviselt ember és veleszületett szónoki tehetséggel ekképen opponál: Nézlemény! Tekintetes városceim levő kimutatás úr. Sok tartományokban járultam már szerény szavallatommal, de jelenleg nem kebelheztek.

Nem én! Csak a feleségeket általában. Igen; nyugodjatok meg ártatlan férjek, mindannyiok közös balsorsa a nők duzzogása. És olyan férj, a ki a duzzogásnak ellent tudott volna állni, még nem akadt!

Tehát fájdalom, nincs fegyvertünk a duzzogás ellen. Beismerjük tehát óh nők védetlen helyzetünket és kényre-kegyre megadjuk magunkat! Kérjetek bármit, szolgálatotokra állunk. Lehozzuk a csillagokat az egetből, csak egyet, egyetlen egyet kérünk:

Ne duzzogjatok! Camedrio.

Miért irtózom én a néptolongástól?

Barátommal sétáltam az útcán, midőn egy kis csoportosulás vonta figyelmemetmagára. — Jöjj, barátom, siess, micsoda tolongás van ott? Ahá, dobolnak, a város hajdúja hirdet valamit, siess!

— Nem! nem megyek barátom!
— Miért vagy úgy felindulva, mit félsz, mit reszkedsz, talán félsz a dobpergéstől?
— No jöjj, majd felelek kérdéseidre.

Barátom karonfogott s kezdé okadatolni az iménti ijedelmét.

— Feltettem magamban, hol néptolongás van, oda nem megyek, ha mindjárt aranyat is szórnak a nép közé. Egy néptolongás alkalmával ellopták órámat, egy másiknál ezilinderemet ütötték be, a hatvani-útczában a Verhovay — nemzeti casino — féle affaire alkalmával úgy megkardlapozott egy lovasrendőr, hogy még most is iszonyodva emlékezem vissza. Pedig csak kíváncsi néző voltam, nem lázangó. De ez még mind semmi. A trónörökös-párnak Budapestre leutazta alkalmával, mint tudod, a főváros az nap estjére fényes kivilágítást rendezett. Sok kíváncsi vidékit esalt ez fel a fővárosba és én nővéremmel együtt szintén felutazám. A corsón tengernép hullámozott, mely a szt. Gellérthegyén rendezett Stuvér-féle tűzijátékot esodálta. Én is ott voltam nővéremmel.

Erősen egybefogództunk, nehogy a népr egymástól elválasszon, mert valóban az ember akaratlanul is tovasodortatott, mint a szalmaszál a folyó árjában. Hogy, hogy nem, mi egymástól mégis elválasztatánk; hallottam még a nővérem nevemet kiálltja, de őt már nem láthatám. A hang után törekedtem, de teljes lehetetlenség volt az előfalon keresztül hatolni. Erőm megfeszítése után mégis valamennyire előrehaladtam, míg utána nővérem is megpillantottam, de hozzá nem fértem. Félve attól, hogy én vagy ő ismét tovább sodortatik, minden erőmből átat nyitottam magamnak, mignem sok oldalbalakítás tyükszemrehágás után elértem nővérem — tunicáját. Erősen megfogtam, mintha életem függött volna attól. De szerencsétlenségemre meglát egy úr, mellbe lők, arczul csap s elkiáltja magát: „tolvaj, zsebmetsző! rendőrök, rendőrök!“ Na, több sem kellett; a tolongás körülöttem mindig nagyobb és nagyobb lesz, üt-vág ki mit ér rajtam, míg egy rendőr nagynehezen kiszabadít a dühöngő tömeg kezéből. Csak ekkor vettem észre, hogy nővérem — tunicáját még most is göresösen fogtam kezemben s nővérem persze sehol.

Zsembembe nyúlok, hogy ez önfeláldozó rendőrt megjutalmazzam.

„Köszönöm barátom — mondom a rendőrnek egy öt forintot akarván neki átnyújtani — hogy kiszaba...“

„Semmi köszönöm, csak előre a rendőrlaktanyára, majd ott köszönd meg, ha fel nem akasztanak, te zsebtolvaj; no nézze meg az ember, még meg is akar vesztegetni; előre!“

„No szépen vagyunk“ — gondolám magamban. — Pofonütés, mellbelökés, ruháimat foszlányokra szagaták, s még — ezeknek koronául — börtönbe visznek.

Az előbb még a legnagyobb vágyam beteljesültét, most haszontalan tunicadarabot eldobtam magamtól, észreveszi a rendőr: „Ohó! — mondja — nem annyira vagyunk

Visszavezettetett a fogságba, midőn a folyosón nővéremmel találkozom. A viszontlátás örömeben elfeledve azt, hogy fogoly vagyok, nővérem elé futok, de a rendőr sem vette tréfára a dolgot, kivont karddal utánam „fogjátok meg“-et kiálltva egyre.

„Végre valahára — mondom nővéremnek — csakhogy meglá...“

„Semmi szó, semmi beszéd — mondja az utólrét rendőr mogorván — csak előre!“ Nővérem azonban birt annyi bátorsággal, hogy utánam jöjjön s megkérdezze, hogy hová forduljon érdekében. Megmondtam neki, bármint is haragudott érte a porkoláb.

Nővérem bement a bíróhoz: „Kérem szepen — mondja — az az ember, a ki tegnap a ruhámat elszakította, az az én...“

„Az az ön 200 forintját is ellopta — vág közbe a bíró — ugye bár kisasszony, de megcsiptük a tolvajt.“

„De kérem ő...“

„Tagad mindent, de majdesak kibozom belőle.“

„Nem kérem, ő nem zsebtolvaj...“

„Oh!...“

„Ő az én fivérem...“

„Áh!“

Nővérem a többit úgy elmondta, a mint vallottam.

De eleinte nővéremnek sem hittek, azt híven czinkostársam és csak esellel él, mignem a tunicadarab nővérem ruhájához tartozónak elismertették.

Ha a tunicának ez esetnél nem jut szerepe, hihetleg még néhány napig vizsgálat alatt állhaték.

Oh, áldott tunica!
... No barátom, most már tudhatod, hogy miért irtózom én annyira a néptolongástól, még e kisvárosi dob általi hirdetés következtében összegyűlt népcsoportosulástól is, mert a minő „pech“-em van, még megjárhatom, hogy saját házam — elárvereztetését kell végig hallgatnom. Vácsi Sándor.

